

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/175/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111236414
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4111236414.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Prievozská 6/A, zast. BG Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava, Lazaretská 3/A, v mene ktorej koná JUDr. Zuzana Gašicová, konateľka a advokátka, proti odporkyni: E. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. pri Z., A. 2, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 1.251,21 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 22. 10. 2013 č. k. 15C/181/2013-102, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 301,21 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 301,21 eura od 07. 05. 2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Konanie v časti sumy 403 eur zastavil. Návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že predmetom tohto konania je pohľadávka navrhovateľa voči odporkyni titulom neuhradených služieb vo výške 301,21 eura a nárok na zaplatenie sumy 547 eur, ktorý návrh uplatňuje navrhovateľ do výšky škody. Dňa 02. 02. 2010 uzatvorili účastníci konania Zmluvu o pripojení č. A4880284-0001 a dňa 08. 02. 2010 Zmluvu o pripojení č. A4889994-0001 podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách. Svoje rozhodnutie právne oprel o ust. § 53 ods. 1, 5, § 420 ods. 1, 3, § 488, § 489, § 517 ods. 2 a § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dospel k záveru, že návrh navrhovateľa v časti sumy 301,21 eura je dôvodný, nakoľko odporkyňa neuhradila službu poskytnúť jej zo strany navrhovateľa na základe predmetnej zmluvy o pripojení. Návrh navrhovateľa ohľadne náhrady škody ako nedôvodný zamietol. V tejto súvislosti uviedol, že v danom prípade neboli splnené zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu, t. j. porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Nárok navrhovateľa v tejto časti považoval len za tvrdenie navrhovateľa. Navrhovateľovi priznal i úrok z omeškania, ktorého výšku určil v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. Konanie v časti sumy 403 eur zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľa v tejto časti, učené písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 04. 2013. Záverom uviedol, že v danom prípade nie sú splnené podmienky ani na aplikáciu ust. § 53 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že vzhľadom na čiastočný úspech, žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne len v časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, domáhajúc sa ním jeho zmeny a uloženia navrhovateľovi povinnosť zaplatiť mu trovy konania vo výške 142,22 eura na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Zároveň žiadal priznať i náhradu trov odvolacieho konania vo výške 40,25 eura. Dôvodil, že nárok navrhovateľa pozostával z dvoch samotných nárokov, pôvodne zo sumy 301,21 eura za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 950 eur za dojednanú zmluvnú pokutu. Následne po čiastočnom späťvzati návrhu a čiastočnej zmene právneho dôvodu návrhu pozostával nárok navrhovateľa zo sumy 301,21 eura a zo sumy 547 eur ako náhrady škody, pričom ako vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku vo výške 301,21 eura s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby. V tomto smere poukázal na jeho písomné vyjadrenie, doručené súdu prvého stupňa dňa 23. 09. 2013. Zdôraznil, že v obdobných právnych veciach, kedy navrhovateľ uplatňuje svojim návrhom dve samostatné pohľadávky, nemá ako vedľajší účastník možnosť, než vstúpiť do celého konania o oba nároky. Rozsah svojho pôsobenia v tomto konaní o oboch nárokoch však určí vedľajší účastník po oboznámení sa s návrhom. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4M Cdo 20/2010, ako i v uznesení Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co/11/2013-207 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/280/2013. Uzavrel, že ako vedľajší účastník bol v konaní o samostatnom nároku navrhovateľa na zaplataenie zmluvnej pokuty (náhrady škody) v celom rozsahu úspešný, a preto má právo na náhradu trov konania.

Odporkyňa a navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 30. 11. 2011, ktorým sa voči odporkyni domáha zaplataenia sumy 1.251,21 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 07. 05. 2010 do zaplataenia a náhrady trov konania titulom neuhradenia poskytnutých služieb vo výške 301,21 eura a titulom doplataenia zmluvnej pokuty vo výške 950 eur. Súd prvého stupňa dňa 25. 04. 2012 vydal platobný rozkaz č. k. 18Ro/382/2011-43. Uznesením zo dňa 28. 02. 2013 č. k. 18Ro/382/2011-55 zrušil platobný rozkaz zo dňa 25. 04. 2012 v plnom rozsahu z dôvodu nemožnosti jeho doručenia odporkyni do vlastných rúk. Navrhovateľ písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 10. 04. 2013 oznámil súdu, že svoj návrh v časti istiny 403 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 403 eur od 07. 05. 2010 do zaplataenia berie späť a žiadal, aby súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť mu sumu 301,21 eura titulom neuhradených služieb a sumu 547 eur ako nárok na náhradu škody. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27. 06. 2013 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 23. 09. 2013 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril, že nenamietá samostatný uplatnený nárok navrhovateľa vo výške 301,21 eura s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby, ale namietá opodstatnenosť uplatnenej zmluvnej pokuty, pričom do konania vstupuje iba ohľadom samostatného nároku navrhovateľa na zaplataenie zmluvnej pokuty. Zároveň si vyčíslil trovy konania v celkovej výške 142,22 eura, na ktorých náhradu žiadal zaviazat' navrhovateľa. Preskúmvaným rozsudkom súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa v časti istiny 301,21 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 301,21 eura od 07. 05. 2010 do zaplataenia vyhovel a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Konanie v časti zaplataenia sumy 403 eur zastavil pre čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa. Tieto výroky odvolaním dotknuté neboli, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je tak len vedľajším účastníkom na strane odporkyne odvolaním napadnutá časť, týkajúca sa náhrady trov konania, ktorou súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 OSP žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska.

Odvolací súd posudzujúc prejednávanú vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej nesprávnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa, keď rozhodol o trovách celého konania podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že vzhľadom na čiastočný úspech, žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Učinil tak i napriek tomu, že konanie v časti sumy 403 eur zastavil pre čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa a vo zvyšnej časti, týkajúcej sa zaplata sumy 547 eur návrh navrhovateľa zamietol. Z uvedeného dôvodu bolo preto potrebné, aby súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 2 OSP v zastavujúcej časti a podľa pomeru úspechu vo veci v zmysle ust. § 142 ods. 2 OSP v časti vyhovujúceho výroku do sumy 301,21 eura a zamietajúceho výroku do sumy 547 eura. Záverom odvolací súd, reagujúc na námietku vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vo svojom odvolaní ohľadne jeho vstupu iba v súvislosti so samostatným nárokom navrhovateľa na zaplata zmluvnej pokuty len zdôrazňuje, že ako vedľajší účastník na strane odporkyne sám z vlastného podnetu vstúpil do predmetného konania, a to písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27. 06. 2013 vo vzťahu k celému predmetu tohto konania a nielen v rozsahu, ktorý následne vymedzil svojim písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 23. 09. 2013.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. h) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 OSP), v ktorom súd prvého stupňa opätovne rozhodne o trovách konania, pričom svoje rozhodnutie i náležitým spôsobom odôvodní, vypořádajú sa v ňom i so všetkými námietkami vedľajšieho účastníka na strane odporkyne uplatnenými v jeho odvolaní. Zároveň rozhodne i o náhrade trov celého konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 224 ods. 3 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.